

Et og Tredstidstyvende Møde.

Tirsdagen den 5te April Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protocolen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Eiden forrige Møde er paa de Herrer's Pladser omdeelt Underændringsforslag til anden Behandling af Forslag til Lov om Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Rejsepenge til Værnepligtige af Pægdsrullen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 2245—46, dets 3die Behandling i Folkethinget i detses Tidende Sp. 4624—26.)

Justitsministeren: Det vil i Hovedsagen være det høje Thing bekendt, hvorledes Forholdet hidtil har været ordnet med Hensyn til de Rejsepenge, der ere blevne tilstaaede Værnepligtige af Pægdsrullen, naar de have skullet begive sig ind i militair Tjeneste, idet der nemlig har været tilstaaet dem et mindre, fast Beløb af 25 $\frac{1}{2}$ β. for hver Dag, Rejsen maatte antages at medtage, naar de marscherede hele Veien. Denne Ordning har jo været overmaade bebyrdende for dem, der havde en længere Vej at reise, idet dette Bederlag har været temmelig ringe, naar de Bedkommende paa en længere Reise derfor skulde forskaffe sig baade Nattelegis og de fornødne Levnetsmidler, hvorimod det egentlig har været temmelig overflødig for dem, der havde en kortere Vej, og da navnlig kun en enkelt Dags Reise, saaledes at der for dem altsaa ikke har kunnet være Spørgsmaal om at skaffe sig Nattelegis, hvortil kommer, at disse maae kunne antages tildeels at have faaet den fornødne Føde for selve Marschdagen i Hjemmet, inden de forlode det. Regeringens Opgave med det

Lovforslag, der nu foreligger, har været den, saavidt muligt uden nogen særdeles forøget Byrde for Statskassen at udsævne de Byrder for de Værnepligtige, der følge af denne Reise ind til den militaire Tjeneste. Regeringens Forslag gif derfor ud paa ikke at tilstaae Rejsepenge for den første Dag, at forhøje Rejsepengene til 32 β. daglig og, hvad der egentlig er Hovedsagen, tilstaae fri Befordring til dem, der have en længere Reise, og som kunne benytte Jernbane- eller Dampskibbefordring, idet man fandt, at den forøgede Udgift derved for en Deel vilde kunne indvindes ved, at Rejsen tilbagelægges i saa meget kortere Tid, og Staten altsaa sparer de ellers medgaaende Dagspenge. I dette Forslag har Folkethinget i det Væsentlige været entigt. De Forandringer, der ere foregaaede i det andet Thing, gaae for det Første ud paa ogsaa at tilstaae dem, der have en længere Reise, men som ikke kunne benytte saadanne særegne hurtige Befordringsmidler som Jernbaner eller Dampskibe, en vis Godtgjørelse for hver Meil, de have at reise nder 5 Meil. Motivet til denne Godtgjørelse er ganske vist ikke fuldstændig det samme som for den af Regeringen foreslaaede Godtgjørelse, men den finantistelle Forskjel er ikke saa stor, at Regeringen har fundet Anledning til at modsette sig denne Forandring. Større Betænkelighed har jeg derimod ved en anden Forandring, der er foregaaet i Folkethinget, og som gaaer ud paa at nægte Regeringen den Bemyndigelse, den havde forlangt til at tilstaae Underofficerer og Officerer højere Dagspenge end de Menige og til — hvad der indirecte indholdes i Lovudkastet — at lade navnlig Officerer reise paa en anden Klasse paa Jernbanerne end den billigste. Regeringen har ganske vist maattet indrømme, at disse Rejser, hvorom der her er Spørgsmaal, heller ikke for Underofficererne og Officererne ere egentlige Tjenesterejse, det er ikke Rejser i Tjenesten, men Rejser ind til Tjenesten. Det vil imidlertid være en bekendt Sag, at disse Folk som oftest paa denne Reise — hvad de jo